

що. Ты можеш да говоришь, а той не може. Ты можеш да ся научишь да четешъ, да пишешъ и да броишь, а той не може. Ты колкото растешъ ще успѣешь, и ще ся научишь да четешъ всичкы-ты книги, колкото сж въ книгохранилицѣ-тѣ ми, и да ся занимавашъ въ нѣкое дѣло, както вуйка ти Иванъ. Но Ифестъ не може никога да направи това: и ще да остане за всякога просто куче, и въ всичкыя-тѣ си животъ неучено.

И. Ифестъ не може ли да плаче, или да ся смѣе?

М. Не може, чадо: неговы-ты чувствованія сж много различни отъ твои-ты. Ты ся радувашъ когато гледашь новы живописанія, или четешъ новы книги, или гледашь новы вещи, или кога добывашъ новы разсужденія, и учишь новы ученія или размышлявашъ що ще да правишь кога порастешъ. Но Ифестъ не ся радува на такыва нѣща. Надѣвамъ ся че ще бждешъ много благополученъ, ако си добро и разумно момче, ако бждешъ благодѣтеленъ на Еленкѣ, и на другы-ты челювѣцы, и да ся трудишь да имъ направишь добро и да гы възблагодаришь. А Ифестъ не може да има такыва чувства, нито такыва разсужденія.

И. Сега още по добрѣ разумѣвамъ колко различавамъ отъ Ифеста.

И. Наистинѣ. Ако имахъ време, можахъ да ти кажѣ много другы нѣща, по които ты